

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217611
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312217611.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a Mgr. Erika Németha v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 9C/11/2013-48 zo dňa 9. júla 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 9C/11/2013-48 zo dňa 9. júla 2013 potvrdzuje.
Odvolačný súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 435,18 eura, zamietol, pričom odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 435,18 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Levice ako exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 236 dní. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vznikla navrhovateľovi majetková škoda vo výške 125,-- eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov vo veci správy a vymáhania pohľadávky v čase omeškania a to 70,-- eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40,-- eur na udržiavanie a správu informačného systému, 15,-- eur na administratívnu prácu, poštovné, telekomunikačné výdavky. Nemajetkovú ujmu vyčíslil na 435,18 eur, pričom vychádzal z výpočtu 55,-- eur za 1 mesiac omeškania s poukazom na nálezy Ústavného súdu, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, považuje ju za spravodlivú satisfakciu.

Odporca sa k podanému návrhu vyjadril písomne, žiadal návrh zamietnuť, návrh navrhovateľa považoval za zmätočný, celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd, nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. K podmienkam úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak je exekučným titulom notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, týka sa len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Vnútroštátny súd má povinnosť ex officio

preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, preskúmať rozhodcovskú doložku. Je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi, čo navrhovateľ nepreukázal.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 6Er/589/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená na OS Levice dňa 16.07.2010. U súdneho exekútora bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie. Súd vyzýval súdneho exekútora na zaslanie fotokópiu zmenky. Uznesením OS Levice č.k. 6Er/589/2010-18 zo dňa 02.11.2010 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá., proti ktorému podal oprávnený odvolanie, ktoré následne zoberal späť a Krajský súd v Nitre zastavil odvolacie konanie uznesením č.k. 26CoE 38/2011-39 zo dňa 07.03.2011.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal jednak náhrady škody a jednak náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý odôvodnil tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Navrhovateľ sa domáhal náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu s poukazom na § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia nedošlo v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Podstatou tohto sporu bolo zistiť a vecou navrhovateľa bolo preukázať, či nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie poverenia mu spôsobilo škodu a nemajetkovú ujmu, ktorých sa domáha a či sa vôbec na daný prípad vzťahuje zákonná lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve (iba) týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Navrhovateľ uvádzal, že na preukázanie škody, ktorej sa nedomáha titulom zníženého výťažku exekúcie, ale titulom nákladov, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním súdu, požiadal o vypracovanie znaleckého posudku, pričom súd poznamenáva, že ak mu vznikla škoda, mal by mať dôkazy, ktorými by ju preukázal a za daného stavu nie je zrejmé ako mohol navrhovateľ dospieť k výške ním tvrdenej škody. Znalecký posudok je na preskúmanie správnosti preukázaných tvrdení účastníkov konania. Z tohto dôvodu súd návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom ako nehospodárne zamietol, i s poukazom na ďalšie dôvody pre zamietnutie návrhu. Navrhovateľom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku, pričom na navrhovateľovi je preukázať svoje tvrdenia. Navrhovateľ svoje tvrdenia o škode v návrhu všeobecne popísané ani v jednom prípade nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v návrhu nie je dôkazom o vzniknutej škode. Súd však nevidel dôvod, aby sa nemajetkovou ujmu a jej výškou škody vôbec zaoberal, keďže mal za to že k vzniku škody ani nemajetkovej ujmy nedošlo, jednak navrhovateľ ani vznik nemajetkovej ujmy nepreukázal, len formálne uviedol, že došlo k zániku jeho podnikateľských aktivít a jeho podnikateľských plánov, čo nebolo bližšie odôvodnené, ani preukázané.

Z pripojeného exekučného spisu súd zistil, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu, či sa zákonná 15 - dňová lehota vzťahuje na vyporiadanie sa súdu so žiadosťou exekútora, či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. bolo v čase podania žiadosti o udelenie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Súd teda dospel k záveru, že v predmetnej exekučnej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok podľa § 41 ods. 2 písm. d / Exekučného poriadku. Zákonná 15 - dňová lehota na vyporiadanie sa súdu so žiadosťou exekútora o udelenie poverenia neplatí v exekučných konaniach, v ktorých je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Táto výnimka bola do zákona zavedená s účinnosťou od 01.06.2010 a vzťahuje sa aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z.z., čo je uvedené v komentári k exekučnému poriadku, dôvodom zavedenia tejto výnimky je potreba preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie. K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41

ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6CoE/60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. V podstate podľa zdôvodnenia navrhovateľa by súd musel vydávať poverenie na základe rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní s poukazom na § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku aj v súčasnosti, keď o rozhodcovských rozsudkoch hovorí § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku čo je nižšie uvádzanou judikatúrou vyvrátené. Súd teda dospel k záveru, že v čase podania žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala. Navyše súd uvádza, že táto lehota je uvádzaná v súvislosti s rozhodnutím súdu, ktorým je vydanie poverenia a nevzťahuje sa na rozhodnutie súdu, ktorým je zamietnutie žiadosti exekútora o udelenie poverenia. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníka, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, prípadne nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2011, 3 MCdo 11/2010, 5 Cdo 291/2010, Ústavného súdu sp.zn. IV. ÚS 60/2011, I. ÚS 16/2002. Pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia žiadna zákonná lehota neexistuje.

Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi súd nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

Proti rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ako dôvod pre takýto postup navrhovateľ uviedol, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že súd vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne resp. neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy.

Navrhovateľ v prvom rade namietal aplikáciu ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z.z., ktoré súd aplikoval v znení, ktoré sa stalo súčasťou nášho právneho poriadku až po tom, ako došlo k založeniu zodpovednostného vzťahu. Navrhovateľ ďalej namietal, že súd nemôže založiť odôvodnenie svojho rozhodnutia o zániku nároku na tvrdení o nedôveryhodnosti údajov resp., že súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty.

Napokon navrhovateľ namietal, že súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie súdnych konaní zákonnými lehotami, keďže súd má aplikovať platné právo.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolačný súd prejednal odvolanie navrhovateľa v súlade s ust. § 212 ods. 1 a 214 ods. 2 OSP, pričom vo veci rozhodol postupom podľa § 156 ods. 3 OSP tak, že rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil. V zmysle citovaného ustanovenia odvolačný súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje čo do skutkových zistení, ktoré zodpovedajú vykonanému dokazovaniu, ako aj čo do právneho posúdenia, ktoré odvolačný súd považuje za správne.

K dôvodom odvolania odvolačný súd v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že sa cíti byť rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V tejto súvislosti odvolačný súd zdôrazňuje, že z jeho rozhodovacej činnosti mu je známe, že navrhovateľ vo veciach náhrady škody podáva paušalizované odvolania smerujúce voči rozsudkom súdov prvého stupňa, ktorými došlo k zamietnutiu ich nároku bez špecifikovania odvolacích dôvodov na to, ktoré rozhodnutie, čo platí aj pre prejednávanú vec. Navrhovateľ totiž žiadnym spôsobom nešpecifikuje akým postupom súdu došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, navyše keď zo spisu vyplýva, že pojednávania pred súdom prvého stupňa sa zúčastnil, vo veci predniesol návrh aj s návrhom a doplnenie dokazovania.

Taktiež nie je dôvodná námietka navrhovateľa spočívajúca v aplikácii nesprávneho znenia § 9 zák. č. 514/2003 Z.z., nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že v ňom citoval

obe znenia ust. § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z., t.j. aj v znení keď malo dôjsť navrhovateľom tvrdenému založeniu zodpovednostného právneho vzťahu ako aj v znení platnom v čase rozhodovania súdu. Dôležité je ale taktiež uviesť, že k aplikovaniu citovaného ustanovenia bez ohľadu na jeho znenie nedošlo, nakoľko relevantnou skutočnosťou pre ktorú súd návrh navrhovateľa zamietol bolo, že súd nezistil, že by zo strany súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý by mal spočívať v nevydaní poverenia v 15 dňovej lehote, nakoľko prijal záver, že pri udelení poverenia bolo potrebné postupovať podľa ust. § 44 ods. 2 písm. d) zák. č. 233/1995 Z.z. podľa ktorého ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí, pričom aj keby uvedená lehota platila, vzťahuje sa len na vydanie poverenia nie na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Odvolací súd sa s touto argumentáciou stotožňuje pričom dodáva, že nakoľko navrhovateľ nepreukázal splnenie zákonného predpokladu pre postup podľa zák. č. 514/2003 Z.z., keďže žiaden nesprávny úradný postup skonštatovaný ani zistený nebol. V tejto súvislosti bol aj návrh na doplnenie dokazovania zo strany navrhovateľa, vo veci ustálenia výšky spôsobenej škody nadbytočný.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Keďže odporca mal v konaní úspech vzniklo mu v súvislosti s odvolacím konaním právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 142 ods. 1 OSP), ktoré mu ale súd nepriznal, nakoľko odporcoví v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.